

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl asistentkou soudce Mgr. Klárou Hinkovou v právní věci

žalobkyně: **JUDr. Miroslava Horská, insolvenční správkyňe**
sídlem Velkopavlovická 4310/25, 628 00 Brno
úpadce DELETE s.r.o., IČO 25330730
sídlem Pod sídlištěm 293/1, 636 00 Brno
zastoupená Mgr., Bc. Lumírem Šindelářem, advokátem
sídlem Jiráskova 495, 664 61 Rajhrad

proti

žalované: **Erste Leasing, a.s.**, IČO 16325460
sídlem Horní náměstí 264/18, 669 02 Znojmo
zastoupená JUDr. Jiřím Feichtingerem, Ph.D., advokátem
sídlem tř. Kpt. Jaroše 1932/13, 602 00 Brno

o zaplacení **69 705 394,95 Kč s příslušenstvím**

takto:

- I. **Řízení se v rozsahu částky 22 275 488,61 Kč zastavuje.**
- II. **Řízení se zastavuje.**
- III. **Žalobkyně je povinna zaplatit náklady řízení žalované zástupci žalované JUDr. Jiřímu Feichtingerovi, Ph.D., advokátovi, v částce 175 498,4 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.**

Odůvodnění:

Žalobou doručenou soudu dne 25. 3. 2013 se žalobkyně domáhala po žalované zaplacení náhrady škody v částce 69 705 394,95 Kč a dále určení, že odstoupení od leasingových smluv č. 1070500007 ze dne 2. 5. 2005 a č. 1070600016 ze dne 7. 12. 2007 je nedůvodné včetně náhrady nákladů řízení. Žalobou požadovaná částka náhrady škody byla rozdělena do 12 bodů, přičemž v žalobě ani v následujících doplněních žaloby žalobkyně jednoznačně nespécifikovala, která částka je požadovaná z podání šikanozního insolvenčního návrhu a která částka je požadovaná z protiprávního odstoupení od leasingových smluv.

Podáním ze dne 15. 7. 2020 žalobkyně vzala žalobu částečně zpět a to tak, že nadále v řízení uplatňuje pouze nárok č. 9 čl. III. žaloby, tj. zaplacení náhrady škody v částce 47 429 906,34 Kč a zároveň tentýž podáním rozšířila žalobu tak, že nadále požaduje zaplacení zákonného úroku z prodlení ve výši 7,05 % p.a. z částky 47 429 906,34 Kč od 25. 3. 2013 do zaplacení. Žalobkyně v tomto podání dále jednoznačně uvedla, že svoje nároky odvozuje pouze od protiprávního odstoupení od leasingových smluv č. 1070500007 a č. 10770600016.

S ohledem na částečné zpětvzetí žaloby před prvním jednáním, které nebylo učiněno pro chování žalované, rozhodl soud podle ustanovení § 96 odst. 2 o.s.ř. a řízení výrokem I. částečně zastavil.

Podáním ze dne 1. 10 2013 se žalovaná vyjádřila k žalobě, přičemž zejména uvedla, že Krajský soud

v Brně není příslušný k projednání podané žaloby, a to s ohledem na rozhodčí doložky, které mezi sebou žalobkyně a žalovaná sjednaly v leasingové smlouvě č. 1070500007 a v leasingové smlouvě č. 1070600016. K projednání sporu týkajícího se předmětných leasingových smluv je podle žalované příslušný Rozhodčí soud při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR.

Soud se tedy dále zabýval posouzením pravomoci k žalobkyní nadále uplatňovanému předmětu řízení. Jelikož shora uvedeným podáním žalobkyně jednoznačně uvedla, že své nároky odvozuje od protiprávního odstoupení od leasingových smluv č. 1070500007 a č. 1070600016, soud posoudil obsah rozhodčích doložek v těchto smlouvách.

Podle ust. § 106 odst. 1 o.s.ř. jakmile soud k námitce žalovaného uplatněné nejpozději při prvním jeho úkonu ve věci samé zjistí, že věc má být podle smlouvy účastníků projednána v řízení před rozhodci nebo rozhodčí komisí spolku, nemůže věc dále projednávat a řízení zastaví; věc však projedná, jestliže účastníci prohlásí, že na smlouvě netrvají nebo že netrvají na projednání věci před rozhodčí komisí spolku. Soud projedná věc i tehdy, jestliže zjistí, že věc nemůže být podle práva České republiky podrobena rozhodčí smlouvě, nebo že rozhodčí smlouva je neplatná, popřípadě že vůbec neexistuje nebo že její projednání v řízení před rozhodci přesahuje rámec pravomoci přiznané jim smlouvou, anebo že rozhodčí soud odmítl věcí se zabývat.

Podle ust. § 103 o.s.ř. kdykoli za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení).

Podle ust. § 7 odst. 1 o.s.ř. v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z poměrů soukromého práva, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány. Podle téhož ustanovení, odst. 3 o.s.ř. jiné věci projednávají a rozhodují soudy v občanském soudním řízení, jen stanoví-li to zákon.

Podmínkou pravomoci soudu ve smyslu zmíněných ustanovení tedy je, aby uplatněný nárok byl podle své povahy nárokem vyplývajícím z občanskoprávních, pracovních, rodinných či obchodních vztahů. Podle citovaného ustanovení § 7 o.s.ř. soudy projednávají a rozhodují jiné spory, než spory vyplývající ze vztahů uvedených v ust. § 7 odst. 1 o.s.ř. jen v případě, že tak stanoví zákon. Pokud se jedná o pravomoc soudu založenou ustanovením § 7 odst. 3 o.s.ř., pak je nutné, aby tato byla založena toliko zákonem.

Tzv. arbitrovatelnost, tj. možnost a přípustnost nechat spor rozhodnout v rozhodčím řízení, vymezuje ustanovení § 2 zákona o rozhodčích řízeních, který upravuje rozhodčí smlouvu. V případě, že strany uzavřely tuto rozhodčí smlouvu, rozhodly se pro řešení sporů v rozhodčím řízení před určeným rozhodcem. V daném případě si účastníci v bodě 9.9 všeobecných smluvních podmínek 7/2004, které jsou součástí smlouvy č. 1070500007 a v bodě 9.9 všeobecných smluvních podmínek 9/2007 pro smlouvu č. 1070600016 dohodli, že všechny spory vznikající z této smlouvy a v souvislosti s ní, které se nepodaří odstranit jednáním, budou rozhodovány s konečnou platností u Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR v Praze podle jeho rozhodčího řádu.

Z uvedeného vyplývá, že uzavřením rozhodčích smluv v leasingových smlouvách vyloučily strany pravomoc obecného soudu a nedostatek pravomoci soudu je takovým nedostatkem podmínek řízení, který nelze odstranit. Soud proto řízení v nadále uplatňovaném nároku podle ustanovení

§ 104 odst. 1 a § 106 odst. 1 o.s.ř. výrokem II. zastavil, když současně neshledal důvody k projednání věci vymezené ustanovením § 106 odst. 1 věta druhá o.s.ř.

Jelikož soud dospěl k závěru, že pro nadále žalobou uplatňované nároky nemá pravomoc, nerozhodoval tak již o připuštění rozšíření žaloby v podobě zákonných úroků z prodlení tak, jak byly uvedeny v podání žalobkyně ze dne 15. 7. 2020.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 146 odst. 2 o.s.ř. Žalobkyně částečným zpětvzetím žaloby a podáním žaloby ke Krajskému soudu v Brně na místo Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR zavinila, že řízení muselo být zastaveno, a je proto povinna hradit náklady řízení žalované v celkové částce 175 498,4 Kč. Náhrada nákladů žalované sestává z odměny advokáta žalované za 2 úkony právní služby po 72 220 Kč za jeden úkon právní služby z celkové tarifní hodnoty 69 705 394,95 Kč podle ust. § 7 a § 8 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (za převzetí věci, vyjádření k žalobě ze dne 1. 10. 2013), tj. celkem 144 440 Kč, a z paušální náhrady výdajů po 300 Kč ke každému se shora uvedených úkonů, tj. 600 Kč (srov. § 7, § 11 odst. 1, 2 a § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Jelikož zástupce žalované doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, přiznal soud žalované i 21 % náhradu za DPH z celkové částky 145 040 Kč, tj. částku 30 458,4 Kč.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Brno 22. října 2020

Mgr. Klára Hinková v. r.
asistentka soudce